

**Posudek vedoucího diplomové práce BC. Michala Valvody
„Domácí zvíře – pes jako protektivní faktor zlepšující kvalitu
života“. Filozofická fakulta Univerzity Karlovy v Praze. Katedra
psychologie. Praha 2020.**

Diplomand zvolil za téma své práce zajímavou problematiku, často zmiňovanou v kontextu podpůrném i terapeutickém. Vztah se zvířetem je ovšem i součástí kvality života a osobní pohody a na tuto oblast se autor práce orientuje prioritně.

V teoretické části je zastoupen rozbor vztahu člověka a zvířete s přednostním zaměřením na psa a historii jeho domestikace. Domnívám se, že v této části práce se poněkud dublují a překrývají svým zaměřením první dvě kapitoly. Naopak velmi kladně hodnotím kapitolu o významu a působení psa na člověka v rozličných vývojových obdobích života. (Tato část je přínosná i aplikačně a nebylo by od věci, kdyby si ji přečetli např. rodiče, kteří uvažují o koupi psa pro mladší děti.) Přínosem je i stručný přehled metod měření kvality života. Celá teoreticko– literární část je uzavřena bilančními kapitolami o působení psa na člověka ve sféře fyzického a psychického zdraví. Co v této části práce postrádám je samostatná kapitola nebo alespoň krátké shrnutí tématu canisterapie, která představuje zavedené a cílené působení psa na člověka.

V části empirické si autor klade otázky po hlubším pochopení vnímaného vlivu psa na kvalitu života a subjektivní pohodu jeho majitele. Výzkum, který představuje mapování terénu chovatelů psů má rozvolněnou kvalitativní podobu rozhovorů. Zde ovšem postrádám přílohu obsahující alespoň výčet základních okruhů otázek. Autor následně zpracovává výstupy z rozhovorů se 14 respondenty. Velikost výzkumného vzorku však nepovažuji za zcela dostatečnou, a to i přes limity dané koronavirovou karanténou, protože zhruba polovina kontaktů byla uskutečněna telefonicky a jistě by bylo možno využít i skypu a dalších kontaktních technologických prostředků.

Výstupy z rozhovorů autor rámcově zpracovává (a dokládá konkrétními citacemi respondentů) v kontextu pojetí tří dimenzí torontského modelu kvality života, na základě kterých popisuje, jak vlastnění psa, respektive soužití s ním, ovlivňuje tyto oblasti.

Rozsah literárních podkladů je přiměřený, avšak v diskusi postrádám zmínky o limitech výzkumného snažení této diplomové práce. Je škoda, že autor práce postupoval při jejím vypracování snad až příliš samostatně s minimem konzultací.

Přes řadu výhrad se domnívám, že je možno, aby předložená práce postoupila k ústní obhajobě na katedře psychologie FFUK a navrhuji (v závislosti na průběhu ústní obhajoby) hodnocení mezi velmi dobře a dobře.

V Praze 26.8.2020

PhDr. Iva Štětovská, Ph.D.